

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXIIX. De Exheredatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

est comprehensum *cap. ex onere*, & ibi Panorm. *de privileg. Boli. in tract. de princ. n. 136.* Gilman. 4.1. *vol. 30. n. 141.* Propterea exemptus ratione loci certi non censetur ratione alterius loci exemptus. *6. ex ore 17. cap. cum capella 16. de privil. Vietor. in diss. de caus. exempt. imp. conclus. 30.* Gilman. 1.2. *vol. 3. tit. 11. n. 29.* sunt enim Executiones stricti juris, *l. cum capella. 16. de privileg. Weseleb. consil. 78. n. 8. ubi v. prolixè.*

III.

Exemptio præsupponit obligationem. *l. de cem. 116. & ibi Bart. de V.O. cap. quod vero non 8. ausf. 32. q. 2. Gilman. 4.1. vol. 30. n. 241.*

IV.

Exemptus non potest in se jurisdictionem progare, quia in exemptione non saltem favor exempti, sed & superioris versatur. Ansalduus *consil. 62. n. 10. 11. 12.*

V.

Super exemptionis privilegio non ordinarius, sed superior cognoscit. Anton. de Marin. *lib. 1. Resolut. cap. 203. n. 14.*

VI.

Exemptio à vestigali non excludit professionem rerumque ostensionem; omnes enim res ostendendæ sunt, ut appareat, quæ sint licitæ vel veritæ. Quare etsi Clerici immunes res suas professi non fuerint, in commissum cadunt. Limita: nisi constet, navem ab omni vestigali esse exemptam, tunc enim Naviclerus non tenetur publicanis ostendere merces. vid. Perez. *C. de Navicul. n. 8. seqq.*

VII.

Exemptio unius est aggravatio alterius, quando scil. collecta imponitur simpliciter universitati, non singulis; & sic Jus Principi non est in perniciem subditorum quempiam oneribus eximere, ut alii onus subeant. Brunnem. *ad l. 4. Cod. de exat. tribut. adeoque si princeps eximat aliquem de Censu vel Collectis, ejus portio non debet aliis accedere, vel aliorum portionem gravare, sed debet princeps sibi detrahere.* Brunnem. *ad l. un. C. ut nullus ex Vicar.*

VIII.

Dignitas superveniens non statim eximit aliquem à Jurisdictione ordinariâ *l. 47. C. de decur. Brunnem. C. cod. col. 11.*

IX.

Exemptio per præscriptionem perditur. *cap. 8. de Privil. in 6. sed non nisi datâ scientiâ & patientiâ superioris.* Ansalduus *consil. 34. n. 84.*

X.

Quando quis ab ordinario iudice eximitur, & sub novâ Jurisdictione constituitur, necesse est, ut rationem exemptionis suæ reddat, & nominet Iudicem, coram quo in posterum conveniri debet. Perez. *C. de decan. n. 4.* nam rescriptum præsumitur subreptitium, quo quis ab ordinariâ Jurisdictione eximitur, nec simul additur ratio exemptionis & cui subesse debeat. Brunnem. *Cod. de decan.*

XI.

Qui se dicit exemptum à Jurisdictione ordinariâ, probare suam exemptionem tenetur, nec relevat eum possessio, cum ordinarius fundatam habeat intentionem. Perez. *C. de Veteran. n. 9.*

XII.

Exemptio personæ non se extendit ad eas res, quæ ratione rei sitæ alibi oriuntur, hæ enim manent sub iudice ordinario. Wamef. *consil. 66. num. 6.*

XIII.

Ordinarius in locis exemptis nihil statuere, mandare vel interdicare potest: nam statuta condere & mandata affigere sunt actus jurisdictionis, Cephal. *consil. 38. n. 1.* Gozad. *consil. 49. n. 9.* neque Episcopi Jurisdictio extenditur ad monasteria & loca exempta; licet enim sint de territorio, non tamen sunt de jurisdictione illius territorii. P. de Ubald. *in tract. de Can. Episc. & Paroch. c. 4. q. 6. n. 11.*

XIV.

Exemptus ratione certæ rei vel loci non est talis ratione rei vel loci alterius. Hinc exempti in loco non exempto Ecclesiam constructuri consensum Episcopi requirere tenentur *c. 14. X. de privil.*

XV.

Jus Episcopale non læditur, si jus patronatus veniat ad exemptos *cap. 9. de privil. in 6. vid. Belsold. Thes. Pract. verb. exempte Elöster.*

XVI.

Exemptio concessa à superiore non potest infringi ab inferiore. Decian. *consil. 51. n. 41. vol. 3.*

XVII.

Per exemptionem loca non desinunt esse de territorio quoad favorabilia. Castr. *consil. 132.*

XVIII.

Exemptus ab alicujus jurisdictione non censetur exemptus quoad delictum. *cap. 1. de privil. in 6. Bart. in l. beneficium ff. de constit. Princip.* Unde subjectus immediate imperio, si sub alio Imperii statu deliquerit, licet coram ipso conveniatur ac multabitur. *arg. cap. volentes de privil. Cardin. in Clem. 1. quest. 3. de offic. ord. & Clem. 1. de supplend. præl. negl.*

De Exercitore vid. tit. Institutor.

CAP. XXXIX.

De Exheredatione.

Axioma I.

Exheredatio non minus, quam heredis institutio est caput & fundamentum testamenti *l. inter cetera 30. ff. de liber. & posthum. hered. Valq. de success. lib. 2. §. 14. n. 142. cum sit hereditaria privatio.* Bart. *ad l. quidam cum filium. ff. de Terbor. Obligat. Myof. ad princ. Inst. de exher. liber. n. 2.* Valq. *de success. creat. §. 20. n. 33.* adeo ut, nisi illa quoque sit ritè recteque facta, testamentum quoad institutionem reddatur nullum. *l. inter cetera 30. l. si posthumus 14. §. fin. l. fin. ff. de liber. & posthum. auth. ex causa. ubi Interpp. C. de lib. præter. Novell. 115. cap. 3. & 4. Johan. Petr. Surdus consil. 373. n. 20. Schneidew. Institut. de Exheredat. liberor. num. 1. & 2. & ibid. Myofling. & Weselebec. Gædd. 3. Consil. Marp. 28. num. 90.*

II.

Quibuscunque debetur legitima, illi cessantia

non heredes instituendi vel iusta ex causa exheredandi.

Ratio: cum enim legitima debeat ex dispositione legis, non erit testatoris liberum de ea arbitrium.

Ita necessarii heredes instituendi vel exheredandi sunt liberi l. 30. de lib. & posthum. Si hi non adiant, parentes. Nov. 115. cap. 4. & quidam ratione fratres & sorores, si persona nimirum infamis vel levi macula laborans instituatur.

Nov. 122. cap. 47.

III.

Quoties ex causis exheredationis aliqua testamenti factioni obstat, toties etiam ab intestato filius ab hereditate repellitur.

Ratio: quia sic lex supplet id, quod pater forsitan facturum fuisset, si testamentum facere potuisset, & ita ob ingratitudinem filium a successione ob intestato excludit.

Exemplum: si filius (1.) patrem testari prohibuerit, (2.) furiosum neglexerit, (3.) captivum ab hostibus non redemerit. vid. Struck. tract. de Success. ab Intest. Dissert. 12. cap. 2. th. 28. seq.

IV.

Exheredari potest filia a patre clam matrimonium contrahens. Afflict. decis. Neapol. l. 2. rub. 9. n. 1. ut & filius turpes nuptias contrahens. Bart. in l. 3. C. de Nupt. Exheredari quoque potest filius ob injuriam verbalem gravem & inhonestam patri dictam. Alex. consil. 202. vol. 2.

V.

Exheredatio filii, licet iusta, tollitur (1.) poenitentia, (2.) reconciliatione facta inter patrem & filium. Bart. in l. 3. §. 11. ff. de adm. vel transf. legat. Schneidew. in pr. Institut. de exhered. lib. n. 17. seq.

VI.

Exheredatio hodie non valet, nisi fiat (1.) ex iusta causa in Novell. 115. recentita, (2.) illa causa in specie in testamento exprimat. Brunnem. Cent. 5. decis. 44. (3.) ad heredem scripto probeatur. Nov. 115. c. 3. pr.

VII.

Exheredatio patriam potestatem & exinde dependentem suavitatem non tollit aut extingvit. l. filium quem. 20. §. videamus. 1. ibi: mansit in potestate, qui exheredatus nominatim fuit. De bonor. possess. contra mbb. Retinet enim exheredatus jus sacrorum. l. 6. ff. de religiof. familie & agnationis. l. 46. ff. famul. herisc. l. 6. §. 2. ff. de Carbon. edit. Itaque exheredatis liberis pupillariter substitui potest. §. 4. Instit. de pupillar. substit. quæ pupillaris potestate patria liberatis fieri nequit. Arumæus exercit. 2. th. 25. Franzkius ad §. 4. Instit. de pupill. substit. n. 3. & 4.

IX.

Exheredatio non agnoscit jus accrescendi. l. si in quis heres institutus 74. ff. de hered. inst. l. cum quidam 19. de lib. & posthum. & ibi Bald. & Alex. quia sicut institutio est habitus, & per consequens aliquid in esse ponit; ita exheredatio est privatio, & ita nihil, atque sic nec augeri, nec promitari vel extendi potest.

IX.

Exheredatio alia sit mala mente, alia bona. l. 18. de lib. & posth.

CAP. XXXIX.
De Exhibitione.

Quoties quis aliquid detinet, quod exhibere mea interest, toties tenetur actione ad exhibendum. l. ad exhibendum. 19. ff. b. l.

Ratio: quia quod alteri non nocet, mihi verò prodest, ad id alter potest compelli. l. in summ. 2. §. 5. de ag. & aqua plur. arcend.

Limita: modò mea interfit ex iusta causa, peculiariter seu pecuniariter & proprio jure perfectò, ex quò habeam actionem realem vel personalem, ut ita mea interfit rem prius videre; non enim oportet jus civile calumniari neque verba captari, sed quàm mente quid dicatur, animadvertere competit: nam alias etiam studiosus alicujus doctrinæ posset dicere sua interesse, illos aut illos libros sibi exhiberi, quia si essent exhibiti, cum eos legisset, doctior & melior futurus esset. l. pen. ff. ad exhib. deinde interesse actoris juramento probandum, quò constet, an iustum sit, an non. Brunnem. ad l. 3. ff. eod. n. 8.

CAP. XL.
De Exilio, Relegatione.

Axioma I.

Exilium non semper est poena, sed portus supplicii, Græci enim ob casum fortuitum voluntariè in exilium ibant. l. 16. §. 8. de pen. Quando autem à Iudice damnatis imponitur, poena omnino est. Perez. C. de his, qui in Exil. n. 1.

II.

Relegatus ad tempus ob Carmen famosum, perpetuò infamis manet; si autem causa non sit famosa, ad pristinos & novos honores regressum habet. Perez. C. de his, qui in Exil. n. 5. 6. an autem in eundem locum, si vacet, an in novum, quando unus vacaverit, concedat. vid. l. 2. pr. & §. 1. ff. de Decur. Brunnem. ad l. 2. C. eod.

III.

Non potest interdici Receptio Exulum ex aliâ provinciâ ejectorum. Brunnem. ad l. 7. C. de Fabricens.

Existimatio vid. infra Opinio.

CAP. XLI.
Exitus.

Axioma I.

Exitus aliquando, non solum consensum imperatur. l. 3. §. quando 2. ibiq. Cujac. de jure fisci licet regulariter secus sit. vid. supm de Eventu.

II.

Exitus causarum est in potestate & motu judicantis. l. qui explicandi 10. C. de appellat. Carpz. P. 1. Jurispr. for. Const. 26. Defin. 21. n. 2.

III.